

Sentencja

- 1) Poprzez uchwalenie art. 137 pkt 8, art. 138 tiret trzecie, art. 153 i art. 157 pkt 3 ustawy programowej (I) z dnia 27 grudnia 2006 r. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2007 r., które zobowiązują usługodawców prowadzących działalność na własny rachunek mających siedzibę w państwie członkowskim innym niż Królestwo Belgii do dokonywania uprzedniego zgłoszenia planowanej działalności w Belgii przed jej rozpoczęciem, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy art. 56 TFUE.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Danii pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-68/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 1999/30/WE — Kontrola zanieczyszczeń — Wartości dopuszczalne stężenia PM10 w otaczającym powietrzu)

(2013/C 46/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i S. Mortoni, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez S. Varonego, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu (Dz.U. L 163, s. 41, obecnie art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystego powietrza dla Europy, Dz.U. L 152, s. 1) — Przekroczenie dopuszczalnych wartości stężenia pyłu PM10 w powietrzu od 2005 r.

Sentencja

- 1) Nie zapewniając, aby w latach 2006 i 2007 stężenie PM10 w otaczającym powietrzu w 55 włoskich strefach i aglomeracjach wskazanych w wystosowanym przez Komisję Europejską w dniu 2 lutego 2009 r. wezwaniu do usunięcia uchybienia nie przekraczało wartości dopuszczalnych określonych w art. 5 ust. 1 dyrek-

tyw Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążyącym na niej na mocy tego przepisu.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska i Republika Włoska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Gravenhage — Niderlandy) — Leno Merken BV przeciwko Hagelkruis Beheer BV

(Sprawa C-149/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 15 ust. 1 — Pojęcie rzeczywistego używania znaku towarowego — Zasięg terytorialny używania — Używanie wspólnotowego znaku towarowego na obszarze jednego państwa członkowskiego — Wystarczający charakter)

(2013/C 46/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof te 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Leno Merken BV

Strona pozwana: Hagelkruis Beheer BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te 's-Gravenhage — Wykładnia art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1) — Używanie znaku towarowego — Rzeczywiste używanie — Pojęcie — Używanie wspólnotowego znaku towarowego na terytorium jednego państwa członkowskiego — Używanie uznawane przez to ostatnie państwo za rzeczywiste w przypadku, gdyby chodziło o identyczny krajowy znak towarowy.

Sentencja

Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego należy interpretować w ten sposób, że oceny wymogu, zgodnie z którym znak towarowy powinien być „rzeczywiście używany [...] we Wspólnocie” w rozumieniu tego przepisu, należy dokonać w oderwaniu od granic terytoriów państw członkowskich.